

treddie Behandling, at Loven kunde gaa igjennem og kunde blive modtagen i det andet Thing. Jeg mener nemlig ikke, det er rigtigt, at Flertallet i et Thing lader en Lov gaa til det andet Thing i en saadan Stikfelse, at Flertallet selv maa erkjende, at den, om ogsaa kun i et enkelt Punkt, er af et saadant Indhold, at den ikke kan gennemføres. Jeg mener, at man maa være varsom i saa Henseende og ikke sende andre Lovforslag til det andet Thing end saadanne, som efter Flertallets Formening ere brugelige i alle deres Enkeltheder. Jeg mener, at en saadan Standsning af treddie Behandling og Henvisning af Sagen til Udvalget paa ingen Maade maa opfattes som nogen som helst Anke eller Ubreidelse mod det ærede Udvalg. Jeg skal fuldstændigt yde dette min Anerkjendelse for det Arbejde, det har præsteret, men jeg mener, at det ikke paa nogen Maade kan være det ærede Udvalg imod, at dette saare vigtige Punkt bliver underkastet en ny Prøvelse. Jeg vil derfor foreslaa det ærede Thing at standse nærværende treddie Behandling og at bede det ærede Udvalg om at ville overveie Sagen med Forslagsstillerne; ialfald tror jeg, at disse selv ere henviste til at bringe dette Forslag ind for Thinget i en saadan Form, at det er gennemførligt, naar det vedtages. Jeg foreslaar derfor Sagen standset paa dette Trin og paany henvist til Udvalget.

Formanden: Der er altsaa stillet Forslag om, at treddie Behandling standses, og at Sagen paany henvises til Udvalget; Forhandlingerne ville nu dreie sig herom.

Ordføreren: Saaledes som jeg allerede tidligere har udtalt, kan jeg ikke tilraade det høie Thing at vedtage dette Forslag, jeg skal kortelig sige hvorfor. Det er, fordi Udvalget har overveiet det Spørgsmaal, som her foreligger til Afgjørelse, i alle dets Konsekvenser, saa at man derfor ikke vil kunne vente nogen Frugt af en ny Overveielse af

Udvalget i denne Retning. Hvis det høie Thing derfor maatte ville standse denne Behandling og henveie Sagen til en yderligere Overveielse, vil det sikkert blive fornødent at henveie den til et nyt Udvalg, thi det Udvalg, der hidtil har haft Sagen til Behandling, vil neppe se sig istand til at komme til noget andet Resultat end det, som jeg har tilladt mig at være Tolk for. Jeg kan ikke Andet end høilig beklage, at Sagen her paa dette Standpunkt er kommen saa vidt, men jeg ser ikke, hvad en Standsning af Forhandlingerne skulde føre til uden til at begrave Loven, og det kan jeg ikke antage, at det ærede Thing vil, da der ialfald ved 2den Behandling syntes at være Stemning for netop at fremme dette Lovarbejde.

Sager: Jeg maa særdeles meget takke det ærede Medlem, som har stillet Forslaget om at standse Sagen, og jeg tror at kunne tale paa alle de Medlemmers Vegne, som have stillet Forslaget tilligemed mig. Det var os særdeles vansteltigt i den korte Tid, vi havde til at overveie Sagen, at saa en bedre Form, end Tilfældet har været. Vi have indleveret vort Forslag til den Tid, som blev fastsat fra den ærede Formands Side, og dersom det ærede Udvalg havde ønsket at konferere med os, havde vi jo kunnet møde i Udvalget. Da de Tanker, der ligge til Grund for vort Forslag, have mødt saa særdeles dygtig Understøttelse og saa megen Anerkjendelse i Thinget, maa jeg ret anmode det høie Thing om at indrømme denne Standsning, for at ialfald vi selv om Udvalget ikke skulde forandre sin Mening, kunne saa Leilighed til at give vort Forslag en fyldigere Form.

J. M. Hansen: Til, hvad der nu blev sagt, vil jeg kun sige, at de ærede Medlemmer, der allerede ere paa det Reue med sig selv om, at de ikke ville have den Tanke ført frem, som indeholdes i Forslaget uider Nr. 20, visstelig ikke have nogen Anledning til at